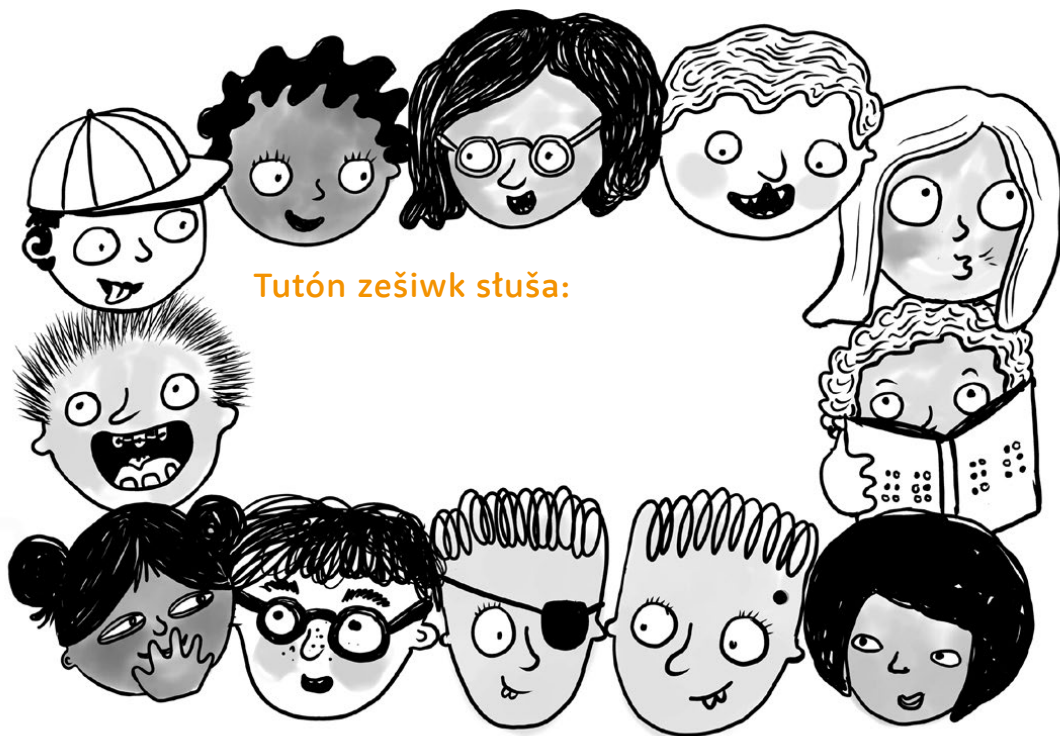

Staatliche
Kunstsammlungen
Dresden

HALO muzej!

Zešiwk „Čiń sobu“
za džěći

Rjenje, zo tu sy!

Wjeselimy so jara, zo maš naš zešiwk „Čiń sobu“ w rukomaj.

Tu móžeš wjele wo wuměstwjje zhonić. Wo tym, kajke stawiznički móže wuměstwo powědać, ale tež, što wone w nas wubudža. Wuměstwo da nas něšto začuwać a móže nas k přemyslowanju pohnuć.

W tutym zešiwku powědaja stawiznički džěci. Wone přińdu ze 102. a 147. zakładneju šulow Drježdžany, ze 100. zakładneje šule Lipsk a Dietricha Heisoweje zakładneje šule Zhorjelc. Zhromadnje smy přemyslowali, diskutowali,

molowali a so smjeli. Smy so na přikład prašeli: Čehodla hladaja ludžo na wobrazach tak chutnje? A čehodla su někotre skulptury skóncowane?

Prašnja, naše wotmołwy a ideje smy w tutym zešiwku zhromadźili.

Tutón zešiwk słuša tebi. Móžeš jón sobu do muzeja wzać, w nim molować a twoje mjeno do njeho zapisać. Tak stanje so wón z twojej swójskej wumětskej twórby!

Přejemy ci wjele wjesela při čitanju, molowanju, paslenju a přemyslowanju. Sy w našich muzejach Statnych wuměstwowych zběrkow Drježdžany stajnje witany!

Kristin, Sandra a Tony

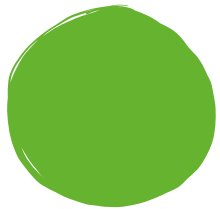
* * * * *
*
* **Što woznamjenja *hwěžka?**
* W němskim teksće wužiwa so pola pomjenowanjow wosobow
* hwěžka. W serbsčínje to z wašnjom njeje. Tu wužiwa so
* muske gramatiske formy jako powšitkowe pomjenowanje
* wosobow. To rěka, zo so z tutej formu / z tym wšitke splahi
* zapřijeja.
*
* * * * *

Wobsah

Čěło

Albertinum
strona 6

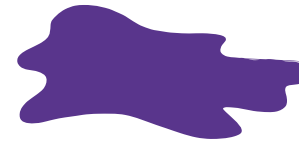
Ja + my

Albertinum
strona 12

Zwada

Zwinger, wobrazowa galerija Stari
mištrojo a zběrka skulpturow hač
do 1800
strona 18

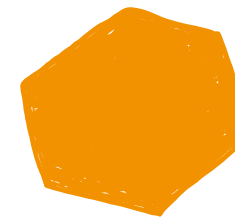
Začuća

Zwinger, pórclinowa zběrka
strona 24

Móc

rezidencny hród,
kralowske paradne rumnosće
strona 30

Sprawnosć

Zwinger, wobrazowa galerija Stari
mištrojo a zběrka skulpturow hač
do 1800
strona 36

Mudry być – So prašeć

strona 42

pokiwi: Wzmi sej w muzeju orientaciski plan sobu.
Tak móžeš wumětske twórby z tutoho zešiwka spěšnje zaso
namakać. Mjena twarjenjow steja pod wobrazami.

Čěžo

Schaudepot
Albertinum | Skulpturensammlung

Ohhh, to pak su wjele figurow!

Hladaj jónu, tej tamle přědku faluje ruka.
Pódla njeje je jedyn bjez nohow.

Trjechi. Te su so wottamali a njejsu je
móhli zaso přilěpić.

Su figury tohodla tak hromadže stłóčene?
Dokelž su skóncowane a dyrbja so hišće
reparować?

Reparaturna džětarnja! Figury čakaja
na nowe ruki a nohi.

Potom dóstanu zawěšće roboterowe ruki. Kaž pola
čłowjekow, kotrymž džěle čěta pobrachuja.

Cool! Potom su pot čłowjek,
pot roboter.

Skulptury su wšě cyle rozdźelne. Někotre su jara wulke. Druhe maja wosebitu frizuru. Někotrym faluje hłowa abo ruka. Žana figura njewupada kaž druha. Kóžda je něšto wosebite. Runje tak je to pola nas čtowjekow. Naš napohlad a naše čěta su cyle wšelake.

Něšto je pola wšěch čětow jenake: Wone pomhaja nam přez naše žiwjenje. Rosćemy, naše čěto so přeměnja a so přiměrja. Hdyž je nam zyma, dóstanjemy husacu kožu a třepotamy. Tak nas naše čěto ćoptych dźerži. Zranimy so a wobodrějemy sej kožu. Potom twori naše čěto nowu worštu kože.

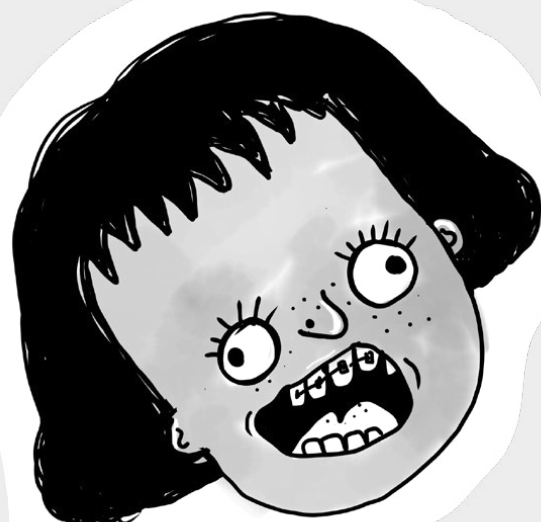

Někotre čěta trjebaja pomoc, na přikład při běženju. Za to dawaja jězbne stoły abo kumštne nohi – tute rěkaja protezy. Druhe pomocne srědki za čěto su nawoči, słuchowe aparaty abo rěčne kompjutery. Dawa hišće wjele wjace. Wšojedne, što naše čěta zamóža: Wšitcy smy tak w porjadku, kajcyž smy.

Lochki stretching za sylne džěci

Nětko
sy ty na
rjedže!

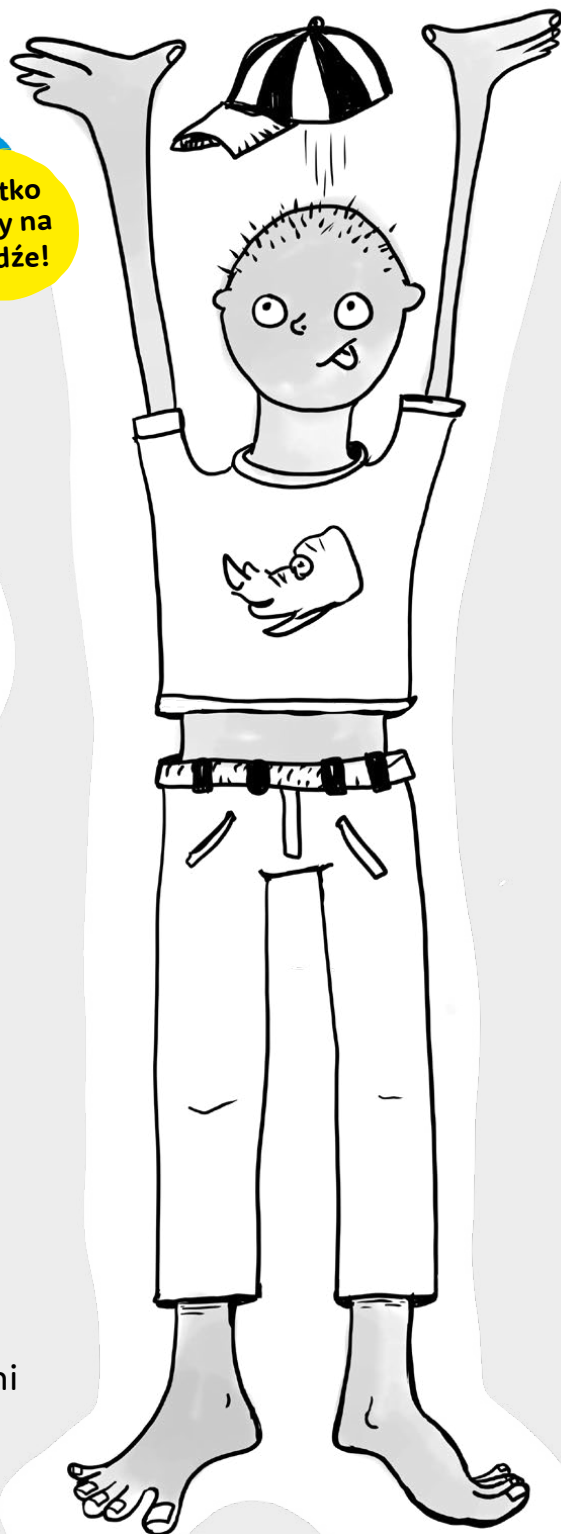

1

Sćahuj znajmjeńša pjeć
wšelakich grimasow.

2

Sćiń so tak dothi
kaž móžeš.

3

Šudruj a wotklepaj swoje cyte čěto:
htowu, ruce, noze ...

... po tym
nječiń jednu mjeńšinu ničo ...

4

Začuwap rozdzěl:
Kak čuješ nětko swoje čěto?

Ja + my

Kehinde Wiley
General John Burgoyne, 2017
Öl auf Leinwand
Leihgabe aus Privatbesitz im Albertinum | Galerie Neue Meister

François Gérard
Napoleon I. im Krönungsornat, 1810
Öl auf Leinwand
Albertinum | Galerie Neue Meister

Muž z krónu je kral. Jeho ptašč je tajki kaž tón rumpodicha, ale z hwězdami.

Na tamnym wobrazu je zahrodnik. Tam su mjenujcy wšudže kwětki. Wón ma mječ, z kotrymž kwětki wotrězuje.

To tola njeje zahrodnik! Na tafličce steji, zo je to general. Mječ wužiwa k wojowanju!

General ma tola uniformu. Muž pak je jenož w T-shirće a cholowach. Njewupada scyła kaž general.

Oh, nětko wěm! Tutón general je na tajnej misiji a nochce spóznaty być. Tohodla njeje w uniformje!

Muž z kwětkami docyła žadyn general njeje. Wón je susod molerja. Wumětc je jeho jenož kaž generala molować. Wón steji zrunany a dźerži swój mječ. Drasta pak je wot susoda.

Džěci su spózнали, zo je drasta wažna za wjele powoťanjow. Maš zawěšće wobraz před woćomaj, kak wohnjowa wobornica abo astronawtka wupada. Wjetšinu kajkosćow jednoho čłowjeka pak njemóžeš na wonkownym napohledže spóznać.

Kóždy čłowjek ma wosebite kajkosće a zajimy, mysle a přeca. Zo by wšo to wuslědžit, dyrbiš wosobu zeznać.

Kak nastanje z wjele „ja“ jedne „my“?

To sym
ja.

Nětko
sy ty na
rjedže!

Rěkam:

To čini mje sylneho:

Nječuju so derje, hdyž

To móžu wosebje derje:

To scyta (hišće) njemóžu:

Tež hdyž budu stary, budu stajnje hišće:

To činju najradšo ze swojimi přećelemi:

Najlěpše na mojimaj staršimaj je, zo

To najlěpše być džěćo je:

Druhdy bych chcyt być radšo dorosćeny, potom bych móht skónčnje

Moja swójba a moji přećeljo

Zwada

Što sej misliš?
Što so na
wobrazomaj
stawa?

Lukas Cranach der Jüngere
Der schlafende Herkules und die Pygmäen, 1551
Öl auf Lindenholz
Gemäldegalerie Alte Meister

Lukas Cranach der Jüngere
Der erwachte Herkules vertreibt die Pygmäen, 1551
Öl auf Lindenholz
Gemäldegalerie Alte Meister

**„HEJ TY TAMLE! Wotuć!
Tebje nadběhuja!“**

**„Čehodla hišće spiš?
W twojej brodže tči kłok!
Njeboli će to?“**

Zda so, zo hober htuboko a kruće spi. Njepytņje, zo su jeho matoróstni mužojo z brónjemi wobstupili.

**„Je jara šamate,
ludźi nadpadnyć, kiž spja!“**

Nětko je wón wotućit a zběhnje roznjemdrjeny wulku heju nad swoju htowu. Wojowarjo so naboja a čekaja. Tłóča a kopola so a padaja jedyn na druheho. Hober móže někotrych z nich popadnyć. Čisnje je do swojeho měcha a dže potom z měchom přez ramjo přeč.

**„To je tola njesprawne!
Hober je wjele wjetši a sylniši
hač mužojo.“**

Sy hobra hižo spóznať? Je to Herkules. Wón je znaty za swoju sylnosť. Na swojich pućowanjach zetka wón Antaeusa (praj: An-te-usa). Antaeus bě tež sylny. Wón rady wojowaše a stajnje doby! A tak dóndže k tomu, zo Herkules a Antaeus přećiwo sebi wojowaštaj. Herkulesej so poradži Antaeusa přelisćić a dobyć. Mučny a wučerpany so Herkules lehny a sej wusny.

Wobrazaj pokazujetej runje tutón wokomik. Herkules po boju wotpočuje. Při tym jeho mužojo nadpadnu, kotřiž su w tutej kónčinje žiwi. Woni su wo boju styšeli. Njewěmy, hač su strach před Herkulesom dóstali. Snano bě Antaeus jich přečel a chcychu so na Herkulesu wjećić?

**Kak móža Herkules a
ći mužojo zwadu
skónčić? Dže to tež
bjez wojowanja?**

Let's Fetz

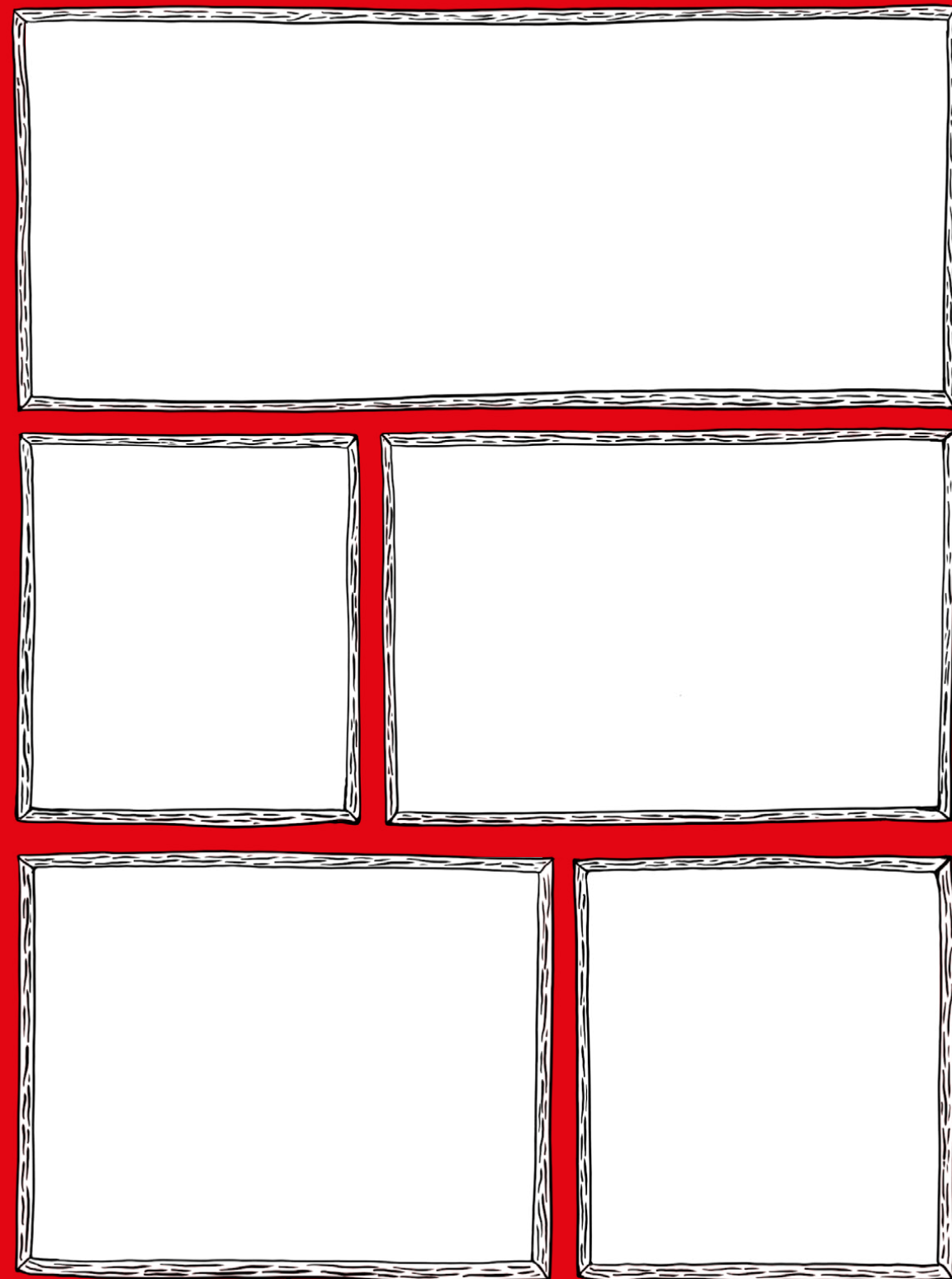
Nětko
sy ty na
rjedže!

Dopomń so na zwadu.
Rysuj z toho comic.

Přemysluj najprjedy:

1. Štó so wadži? Wo čo dže?
2. Kak zwada w twojej stawiznje wuńdže?
3. Kak rěka twoja stawizna?

Kak wupada mjezwočo při wadženju?
Narysuj swójske přiktady.

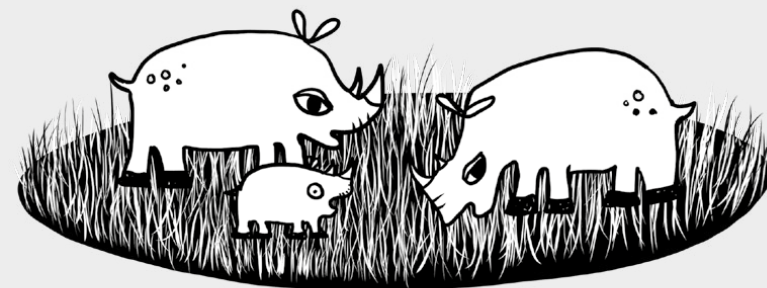
Začuća

Johann Gottlieb Kirchner (zugeschrieben)
Nashorn, 1731
Porzellan, schwarz-braune Ölfarbe
Porzellansammlung

HALO

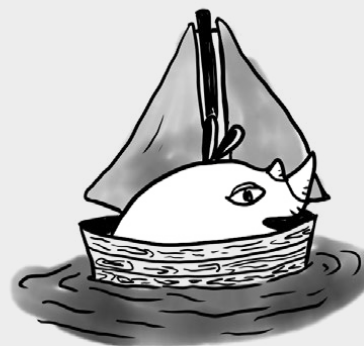
Rěkam Ganda a sym nosorohač. Sym so w kraju narodžit, kotryž mjenuja ludžo džensa Indisku. Ludžo su mje popadnyli a wot mojeje swójby džělili. Přińdžech na tódž. Tam sym dyrbjat tydženje dołho wostać. Wodnjo a w nocy, při wichoru a wětřiku. Nimam morjo rady. Je tak daloce a hłuboke. Morjo čini mi strach, dokelž njemóžu tak derje płuwać.

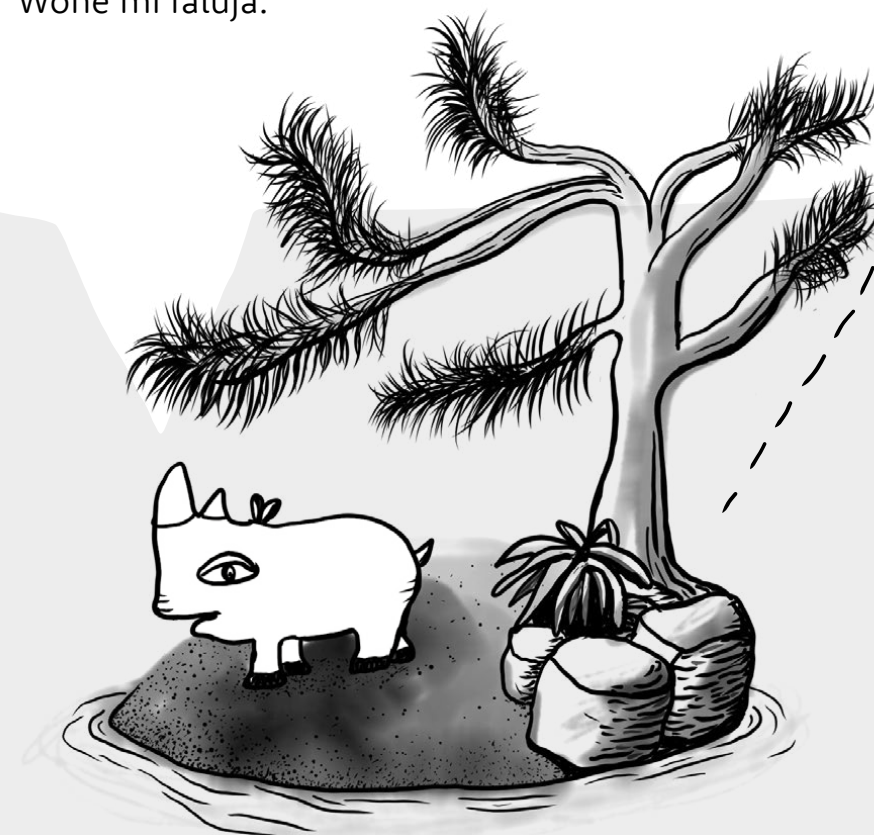
Su mje z wjele druhimi zwěrjaty do parka zawrěli.
 Nikoho tam njejsym znať. Wšo bě mi cuze. Příroda, tamne
 zwěrjata, samo powětr bě hinaši. Wšědnje přichadźachu
 ludžo, zo bychy sej mje wobhladowali. Někotři běchu jara
 lubi. Su ze mnu řečeli a mi stódky sad darowali. Wjele z nich
 běchu wótře a jenož mjez sobu řečachu. Při řečenju hektisce
 z rukami machachu. Najskerje mějachu strach přede mnu.
 To njerozumju. Běchu to tola ludžo, kiž su mje popadnyli
 a na tute městno přiwjezli!

Sy tež hižo začuća
 kaž strach abo stysk za
 domiznu měť?
 K čemu trjebamy tute
 začuća?

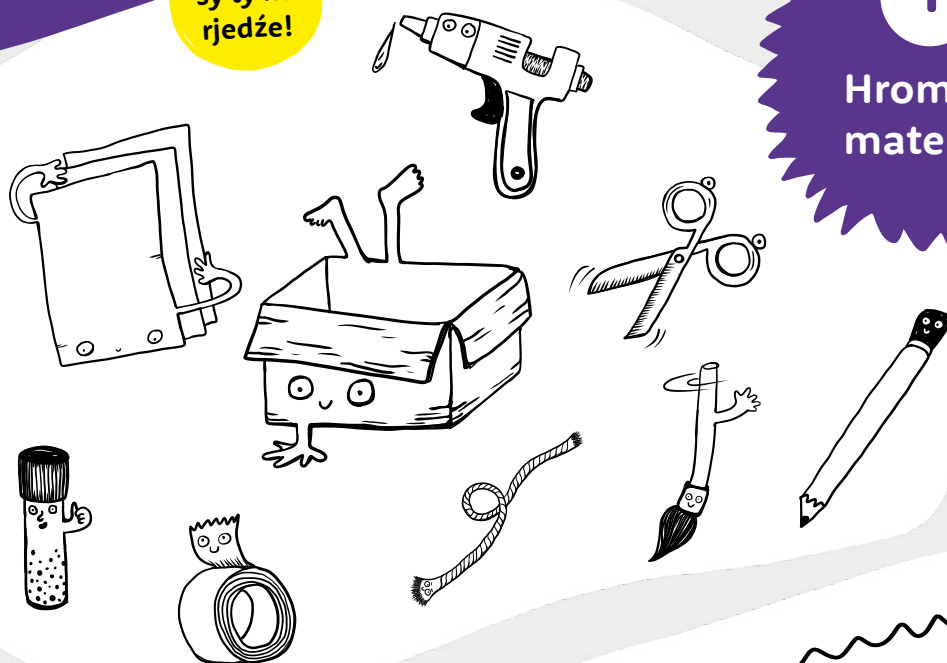

Bórze na to dyrbjach zaso na tódž.
 Přińdžech na maću kupu w Srjedźnym morju.
 Tu sym nětko žiwy. Sym wjesoty, zo sym tu.
 Preč wot wšeje hary a mjerwjeńcy. Bych jenož rady
 swojich přecelow a swoju swójbu při sebi měť.
 Wone mi faluja.

Natwar sej grat zmužitósće

Nětko
sy ty na
rjedže!

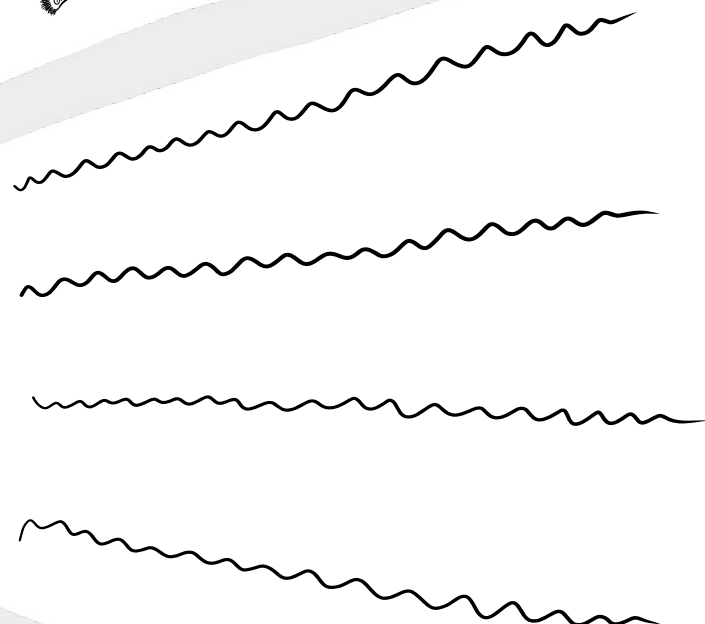

1

Hromadź
material.

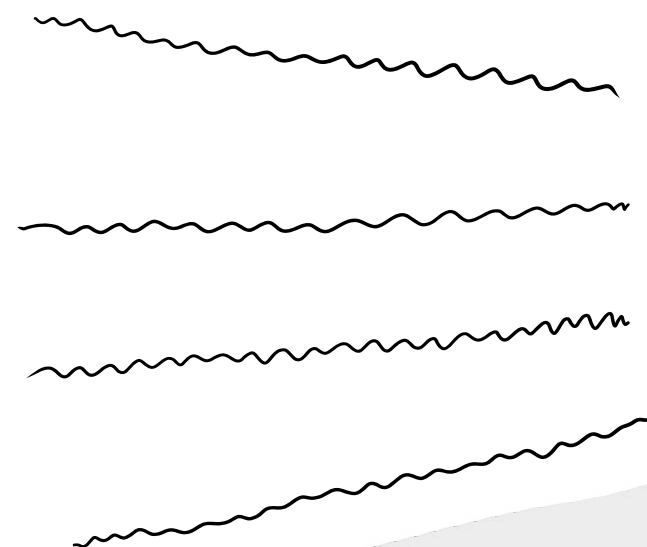
2

Što čini
či strach?

3

Kajki grat
móže
će sylnić?

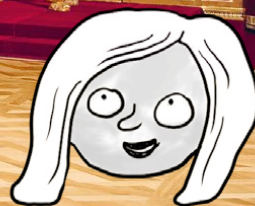

Tole su druge
džěči paslili:

Móć

-To je trón kurwjercha!
Na nim wón sedži, hdyž rěči
ze swojimi poddanami.

Audienzgemach, Königliche Paraderäume
Residenzschloss

Je kurwjerch tajke něšto kaž kral?
A što su poddanojo?

Kurwjerch je knježićel, kaž je to kral.
Poddanojo su ludžo, kiž dyrbja knježićela
postuchać.

Njewidžu žane druge stólcy.
Hdže sedža poddanojo?

Tući njesedža. Poddanojo dyrbja stejo wostać
a so poktonić. Tež hdyž wšo jara dotho traje.

Tu je tola telko městna! To by hišće
dosć za tójšto stólcow było.

Haj, abo za cyte bydlenja! Tu bych móht
ze swojimi klockami cyle wjele natwarić.
W mojej džěcacej stwě to njeńdže.

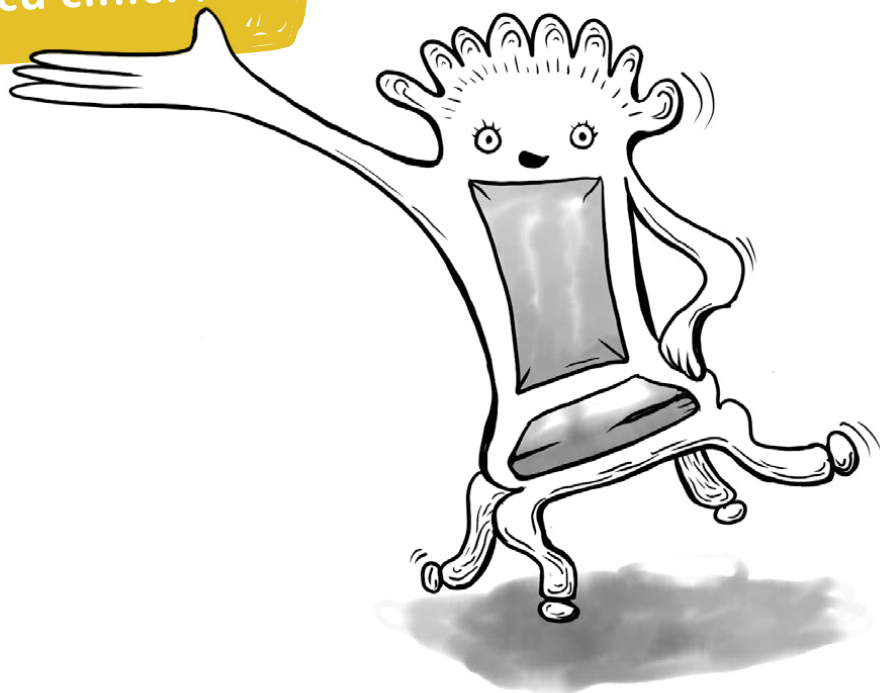
Moja stwa je wjele mjeńša hač tole tu.
Do njeje ani blido nutř njeńdže.

Hdy bych ja móht rozsudzić,
što so tu stawa ...

Džěsći matej prawje. Kurwjerchojo mějachu w swoim hrodže w Drježdžanach telko městna kaž lědma jedyn čłowjek w Sakskej. Trónowa žurla je wjetša hač wjetšina bydlenjow. Bydliť pak tu nchtó njeje. Rum bě jenož za wosebite swjedženje postajeny. Zwjetša bě prózdny. To je njesprawne! Jedna wosoba ma telko městna jenož za sebje.

Što móžeš
zmystapoťneho
ze swojej
mocu činić?

Kotre 5 wěcow nuznje
w swojej stwě trjebaš?
Napisaj abo narysuj je.

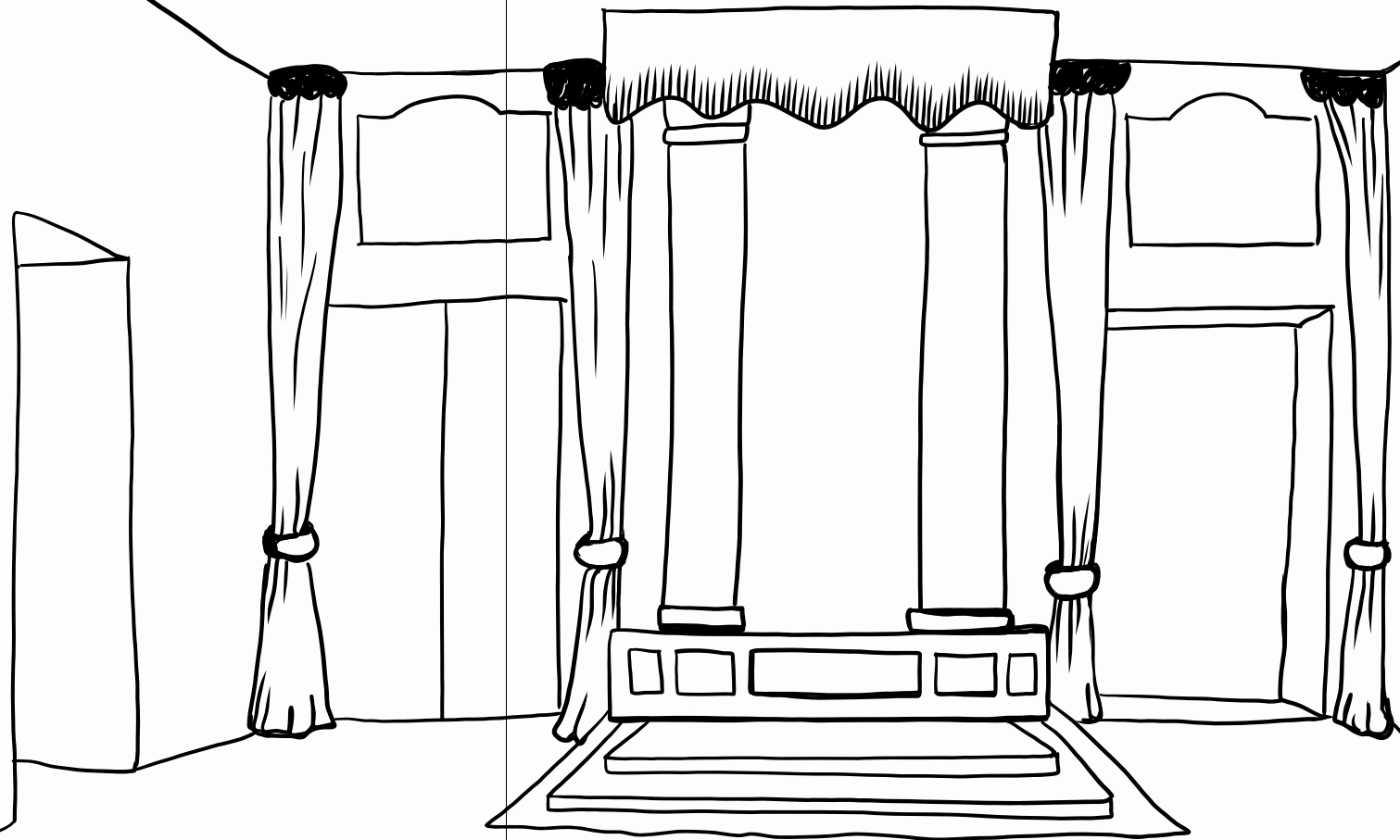
Čiń
něšto!

Nětko
sy ty na
rjedže!

Twoja
trónowa
žurła

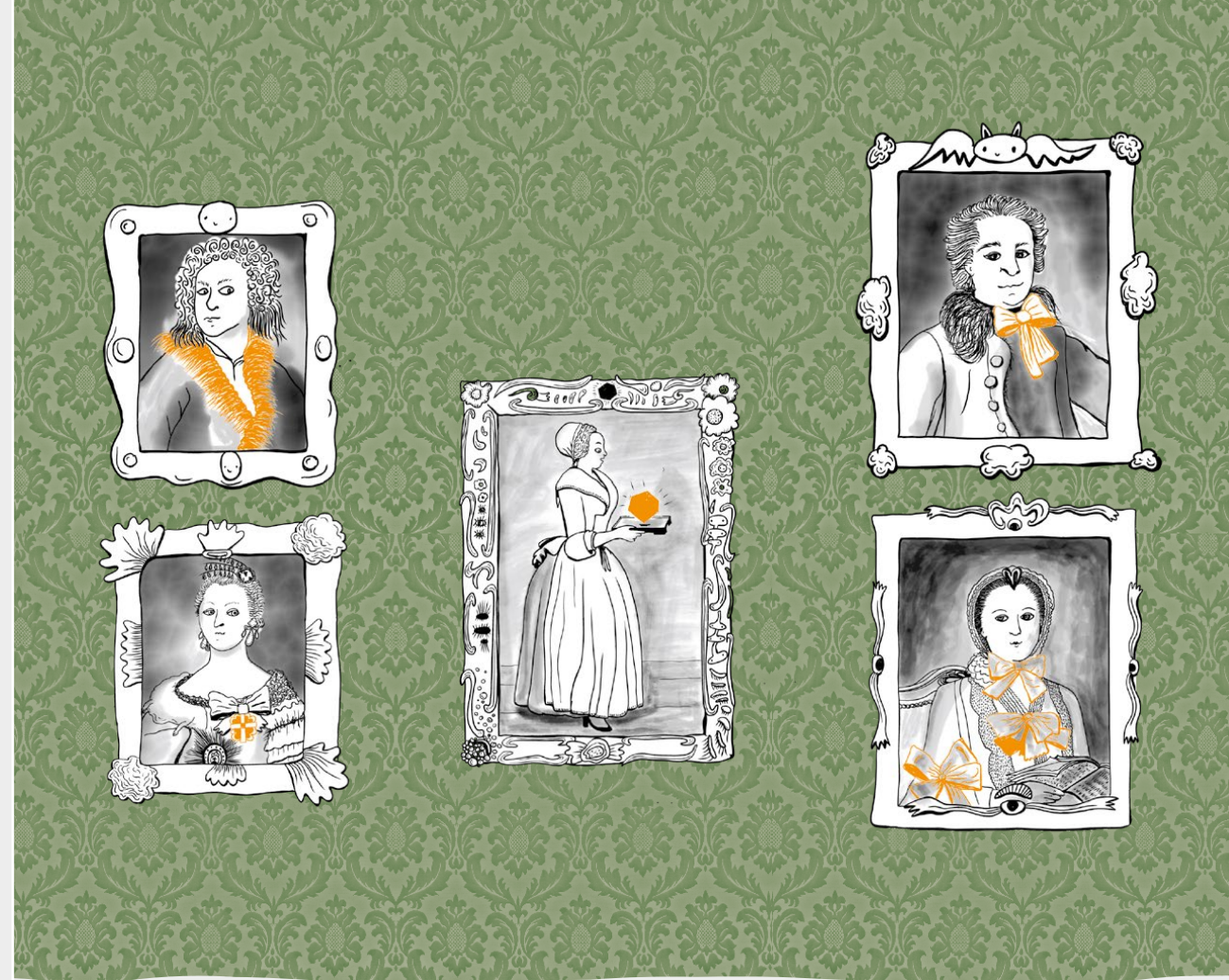
Tajki wulki rum a ničo nutřka?!
Kak by ty wěcy ze swojeje stwy tu zarjadowat?
Za čo by hišće městno byto?

Sprawność

Jean-Étienne Liotard
Das Schokoladenmädchen, um 1744
Pastell auf Pergament
Gemäldegalerie Alte Meister

Što myslíš,
kak je džěto tu
rozdžělene?

Kuchinska je jenička, kiž džěta. Wona njese tablet z napojemi. Na nim stejitej škleńca wody a šalka kofeja abo kakawa. Tamni ludžo dadža sej derje hić.

To su zawěšće kralojo a kralowny. Maja złotu pychu a juwele na sebi. Ći njetrjebaja džětać, dokelž su bohaći.

Měnju, zo měli sej wšitcy swój napoj a swoju jědź sami spřihotować. Wšitcy dyrbja jónu džětać. Měli so wotměnjeć.

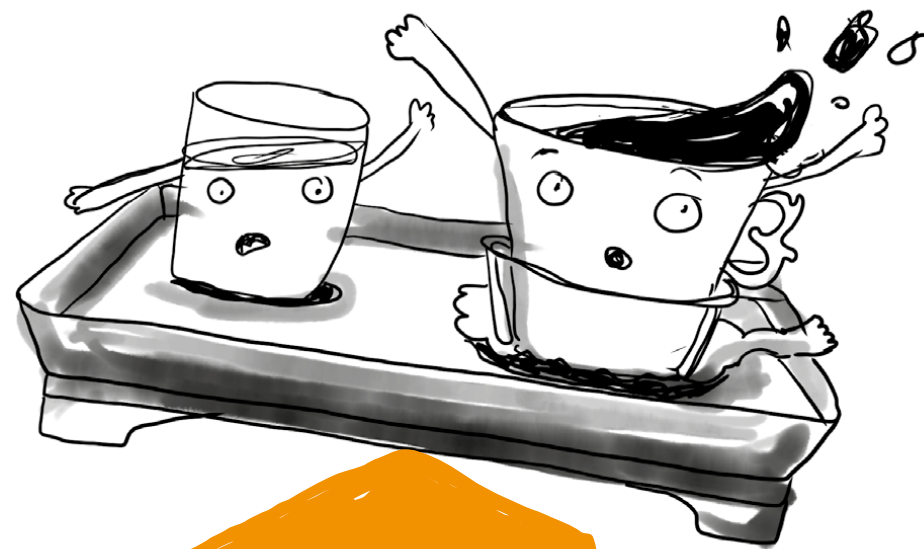
Kralojo pak nimaja scyła žadyn čas za warjenje. Woni škitaja kraj a ludži. Su za wšěch zamołwići, kiž su w jich kraju žiwi.

Bych měta za sprawniše, jeli bychu wosoby so tež raz mjez sobu wuměnili. Kuchinska chce tež raz wotpočnyc a so postužować dać.

Wobraz pokazuje młodu słužownu. Wona džěta za wosobu, kotraž ma wjace pjenjez a mocy hač wona. Štóz ma móc, móže nad ludžimi a wěcami postajeć.

Tež džensa su ludžo, kotřiž maja wosebje wjele mocy a pjenjez. Bohužel je wjele wěcow njesprawnje rozdžělenych: móc, pjenjezy, džěto, swobodny čas, bydlenja a wjele druheho.

Štó rozsudži,
što je sprawne?

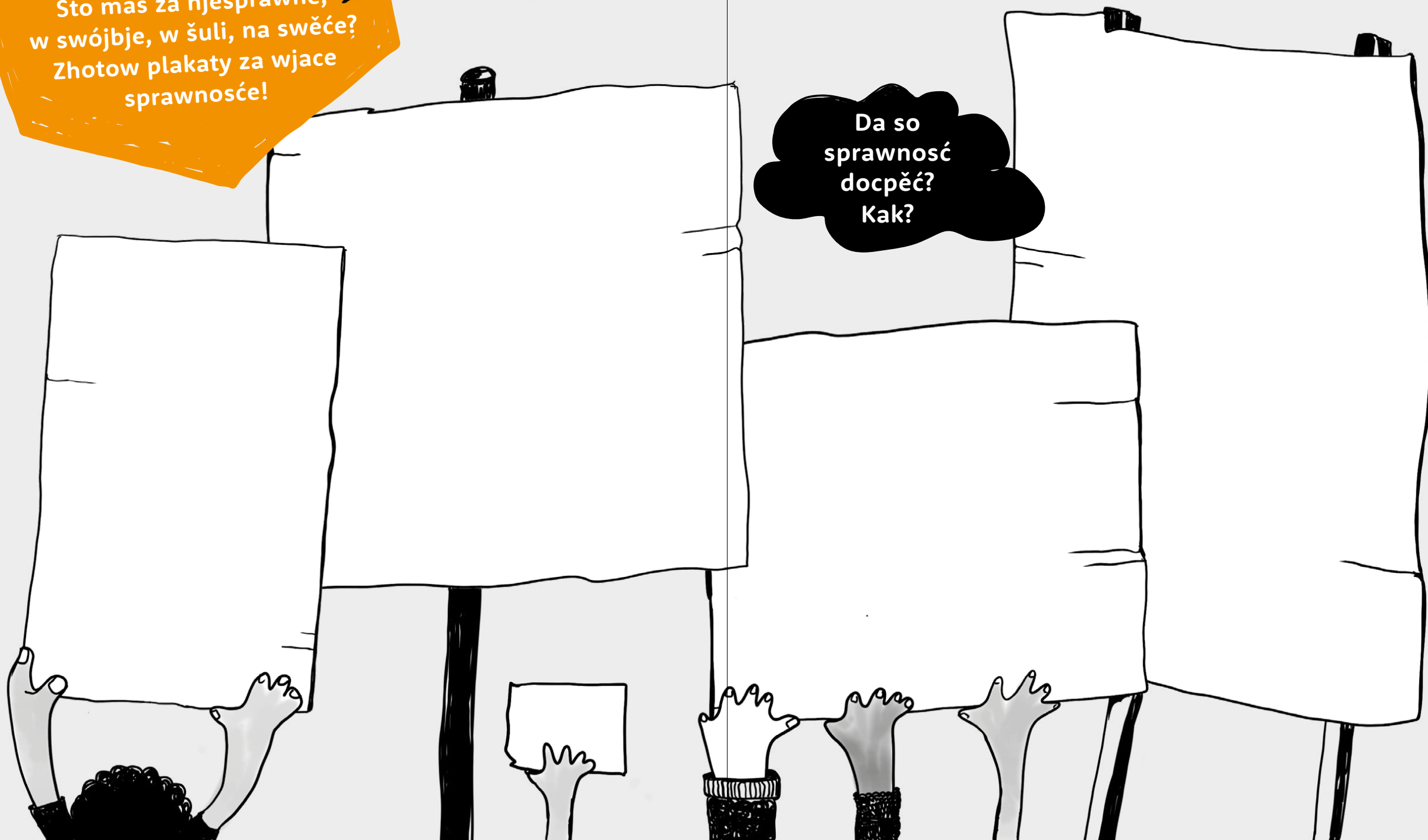
**To je
njesprawne!**

Što maš za njesprawne,
w swójbje, w šuli, na swěće?
Zhotow plakaty za wjace
sprawnosće!

Nětko
sy ty na
rjedže!

Da so
sprawnosć
docpěć?
Kak?

Mudry być – so prašeć

W tutym kapitlu zhoniš wjace wo temach z našeho zešiwka. Wón roztoži, čehodla su wone za nas wšěch wažne a naše žiwjenje wowliwuja. Po kóždym wotrězku maš městno za swójske mysle a zapiski.

Čěło

Naše čěta a naš napohlad su rozdžělné. Najebać to často wo druhimi sudžimy. Wuknjemy wěsty napohlad z charakternymi kajkosćemi zwjazować. Tole mjenujemy „**předsudk**“. Je wažne, swójske předsudki znać. Wone bazuja na měnjenjach a přisudženjach.

Jeli so z jednym čłowjekom dla jeho napohlada, pochada, splaha abo nabožiny špatnišo wobchadźa, je to „**diskriminacija**“. Wona móže k tomu wjesć, zo so tuta wosoba wuzamkne. To móže rěkać, zo žane džěto abo bydlenje njedóstanje abo zo so špatnišo ptaći. Tež džěci móža diskriminaciju dožiwić. Móža na přikład špatniše znamki dóstać.

Su wšelake formy diskriminacije. Jeli so holcy a žony porno hólcam a mužam wróco stajeja, mjenuje so to „**seksizm**“. Často so twjerdzi, zo holcy a žony wěste wěcy tak derje njemóža kaž hólcy a mužoj. To njetrjechi. Seksizm wjedže k tomu, zo so ze žonami a z mužemi rozdžělnje wobchadźa. Žony často na př. mjenje zastuža hač mužoj, tež hdyž wukonjeja samsne džěto.

Ja + my

Je ći hižo raz napadnyto, zo dawaja dorosćeni, kiž džěci chutnje njebjeru? Tež to je forma diskriminacije.

Tuta mjenuje so „**adultizm**“. To rěka, zo sej dorosćeni mysla, zo su mudřiši hač džěci a młodostni. Tajki kať! Džěci su džěci, njejsu žani mali dorosćeni. Džěci maja swójske měnjenje a mysle.

Sy hižo raz słowo „**rasizm**“ styšať? To je tež forma diskriminacije. „**Rasizm**“ woznamjenja, zo běli čłowjekoj z druhimi wosobami špatnišo wobchadźeja, na přikład dla barby jich kože abo dla jich pochada. BIPoC (praj: Bi Ei Pi o Si) je jendželsce a woznamjenja Black, Indigenous a People of Color. Je to swójske pomjenowanje ludźi, kiž dožiwjeja rasizm. Smy žiwi w rasistisce charakterizowanych towaršnosćach, tu w Němskej a po cyłym swěće. Wažne je, zo wo tym wěš. Tak móžeš wo swojim swójskim zaděrženju přemyslować a antirasistisce jednać.

Zwada

Dalša forma diskriminacije je „**ableizm**“. Wona měri so přećiwo ludžom ze zbrašenjemi. Na wosoby ze zbrašenjemi so w našim wšědnym dnju často sobu njemysli. Jězdźerjo z jězbnym stoťom trjebaja rampy a lify. Ludžo, kiž špatnje widža, móža jenož tafle z wulkim pismom čitać. Často tajkich wěcow njeje. Ludžo ze zbrašenjemi njemóža potom sobu pódla być. To je njesprawne.

Wobrazaj Herkulesa stej diskriminěrowacej. Mužow mjenuja „pygmejow“. To je ranjace słowo za maťoróstychn čťowjekow. Tute słowo so džensa wjace njewužiwa.

Mamy je jenož w tutym zešiwku, dokelž je wuměťc wobrazaj tak mjenowať. Kaž widžiš, so řeč přeměňa. Móžemy so tohodla wot słowow džělić, kotrež čťowjekow ranja.

Začuća

Čťowjekojo su wćipni. Chcedža to jim njeznate rozumić. Sy zawěsće hižo wo „**wotkrywarjach**“ styšať. Tući su do krajow pućowali, kotrež njeznajachu. Doťho so twjerdžeše, zo su woni tute kraje „wotkryli“. Tam pak hižo čťowjekojo a zwěřjata běchu. Za nich njebě tutón kraj njeznaty.

„Wotkrywarjo“ přijědžechu z tódžemi z Europy. Njeběchu pak měřliwi. Chychu „nowy“ kraj wobsedzeć, ze wšěm, štož k tomu sťušeše: ludžimi, zwěřjatami, rostlinami, drohotnej kamjeniznu. Europčenko twarjachu sydlišća a kolonije. Woni so stajnje šěršo wupřestrěwachu. Swoje „wotkrywanki“ zawlečechu na svojich tódžach wróco do

swojeje domizny. Čťowjekow, zwěřjata a rostliny pokazowachu w Europje w coologiskich zahrodach abo „ludowych wustajeńcach“. To stawaše so přećiwo jich woli, runje tak kaž pola našeho nosorohača Gandy. Tutych čťowjekow a tute zwěřjata Europčenko jako mjenjehódných wobhladowachu a špatnišo z nimi wobchadžachu. Tutón rasizm je so hač do džensnišeho džeržať.

Móc

Smy ći pokazali, zo ludžo z wšelakich přičin z druhimi špatnje wobchadžeja. To je zadžerženje, kiž smy sej přez mnohe lěťstotki přiwućili. Njestanje so to stajnje z wotmystom. Často to scyťa njepytņjemy. Tute zadžerženje zwisuje sylņje z „**mocu**“. Móc njewoznamjenja jenož być „sylņiši“ hač druzy. To woznamjenja měć wliw na žiwjenje druhich wosobow. Twoja móc móže wowliwować, kak so jedna wosoba čuje, što wona mysli a kak so zadžerži.

Kurwjerchojo w Sakskej mějachu móc. Móžachu sej wulke hrody ze zťotom a juwelemi twarić. Woni tež rozsudžichu, šťo smě do nich nuťř a šťo nic. Snano sy tajke něšto hižo raz sam dožiwiť, w šuli abo mjez přećeľemi.

Druhich ludži diskriminěrowať ma něšto z mocu činić. Potom so móc wužiwa, zo by so ludžom abo skupinam škodžaťo. Při tym chce wosoba, kiž ma móc, sebje samu jako lěpšu předstajić.

Móžemy móc tež wužiwać, zo bychmy druhim ludžom pomhali. Móžeš džěćom, kotrychž hněwaja, poboku stać. Při tym móžeš druge džěći abo dorosćených wo pomoc prosyć. Wažne jenož je, zo sy kedžbliwy napřećo ludžom wokoto tebjje a sebi samemu napřećo.

Sprawnosć

Sy nětko hižo wjele wo wobchadženju čłowjekow mjez sobu čitať. Wo tym, zo so wadźimy a so zaso znjesemy, zo mamy rozdźělny kajkosće a napohlady. Sy tež wo tym čitať, zo so z nami stajnje runohódnje njewobchadźa. Sy čitať wo „**diskriminaciji**“ a „**mocy**“. Snano sy při čitanju tež na słowo „**sprawnosć**“ myslić dyrbať? Diskriminacija je njesprawna. Wona čłowjekow wot so dźěli. Tohodla je čím wažniše, zo dźeržimy hromadže. Móžemy so mjez sobu zmužitych činić a so podpěrać. Móžemy so za sprawnosć zasadźować. Móžeš z tym w twojej šuli abo w towarstwje započinać. Maće změny su runje tak wažne kaž wulke. Zo bychy wšitcy čłowjekoj wupjelnjene žiwjenje měli.

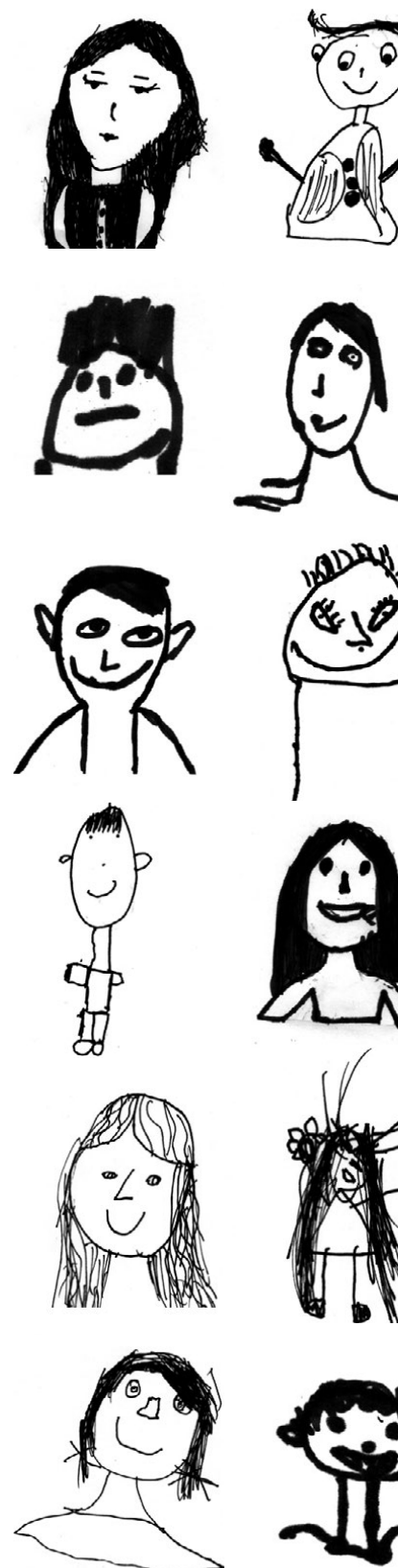

Dopokazy zwobraznjenjow

- S. 6 © Skulpturensammlung, Staatliche Kunstsammlungen Dresden, Foto: David Brandt
- S. 12 © Kehinde Wiley Studio
- S. 13 © Galerie Neue Meister, Staatliche Kunstsammlungen Dresden, Foto: Elke Estel/Hans-Peter Klut
- S. 18 © Gemäldegalerie Alte Meister, Staatliche Kunstsammlungen Dresden, Foto: Elke Estel/Hans-Peter Klut
- S. 19 © Gemäldegalerie Alte Meister, Staatliche Kunstsammlungen Dresden, Foto: Elke Estel/Hans-Peter Klut
- S. 24 © Porzellansammlung, Staatliche Kunstsammlungen Dresden, Foto: Adrian Sauer
- S. 30 © Sächsisches Immobilien- und Baumanagement, Foto: Frank Grätz
- S. 36 © Gemäldegalerie Alte Meister, Staatliche Kunstsammlungen Dresden, Foto: Herbert Boswank
- S. 37 (Tapete im Hintergrund) ©iStock.com/NinaMalyna

Džakujemy so našim koawtoram ze 102. a 147. zaktadneju šulow Drježdžany, ze 100. zaktadneje šule Lipsk a zaktadneje šule „Dietrich Heise“ w Zhorjelcu. Jich samomolowane portrety widźiće na nutřkownymaj stronamaj wobalki.

Friedrich A.	Sophia L.
Jenka Baz A.	Johann M.
Richard A.	Levinia M.
Yazan A.	Arthur M.
Zahraa A.	Livia M.
Noah A.A.O.	Ava Sophie M.
Hanija Marie B.	Khava M.
Karl B.	Yahima M.C.
Lina B.	Melissa N.
Maxim B.	Lina O.
Paul Luca B.	Iva P.
Alicja C.	Eva P.
Clara D.	Stone P.
Giang D.	Mira R.
Inesa D.	Simon R.
Lukas Martin C.	Arnim S.
Emil E.	Natalia Zofia S.
Emil F.	Hannah S.
Lena F.	Jan S.
Rosa F.	Konstantin S.
Bushra G.	Maira S.
Christian G.	Otto S.
Maria G.	Pepe S.
Mariia G.	Rafael Abel S.
Paulo G.	Alice S.-F.
Alexander H.	Leopold T.
Malek H.	Kathrin V.
Othilia H.	Clemens W.
Luuk I.	Johanna W.
Mohammad Reza J.	Anton Z.
Siham J.	
Maryam K.	Knjeni Anders
Oskar K.	Knjeni Janßen
Paula K.	Knjeni Keßler
Rosa K.	Knjeni Singer
Theo K.	Knjeni Wiedemann
Yousuf K.	

Wudawaćelstwo:

Staatliche Kunstsammlungen Dresden,
Outreach und Gesellschaft

Ideja a koncepcija:

Tony Hoyer, Sandra Janßen, Kristin Meyer

Tekst a redakcija:

Sandra Janßen, Tony Hoyer

Ilustracija:

Kristin Meyer

Wuhotowanje:

Franziska Becker, Kristin Meyer

Čišćernja:

Elbtal Druck & Kartonagen GmbH

2024

W zhromadnym džěle z:

Běrow za lochku rěč pola Žiwjenskeje pomocy Sakska z. t.

Josephine Apraku, poradźowanje a lektorat
za sensibelnu rěč

Jana Kühn, VIEL & MEHR z. t.

Přetožk:

Wórša Šotćina

Z džakom za podpěru:

Christina Görner, Ramona Nietzold, Claudia Schmidt,
Tanja Schomaker, Anna Schröder kaž tež wšitycy kolegojo
ze zběrkow a zwjazowacych wotřadow

Staatliche Kunstsammlungen Dresden
Taschenberg 2, 01067 Dresden
www.skd.museum

Modemo

Das Projekt „Museen als aktive Orte der
Demokratie“ wird gefördert durch

Die Beauftragte der Bundesregierung
für Kultur und Medien

Tu namakaš wumětske twórbý:

Albertinum

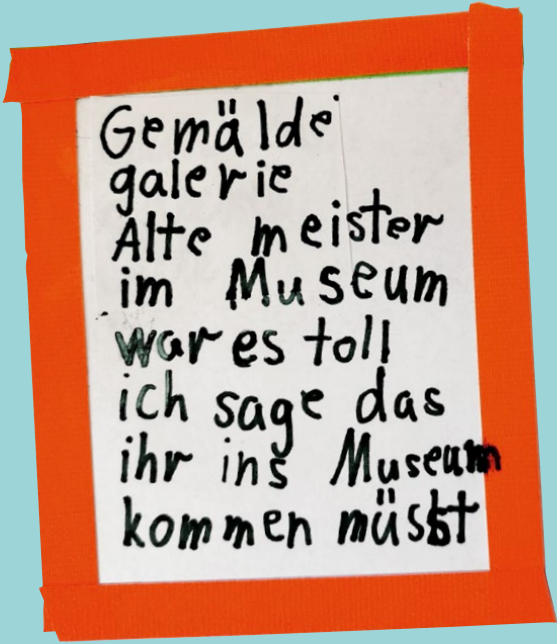
Besuchereingänge
Brühlsche Terrasse und
Georg-Treu-Platz (stufenfrei)

Zwinger

Eingang Zwinger (stufenfrei)
Gemäldegalerie Alte Meister und
Skulpturensammlung bis 1800:
Theaterplatz | Porzellansammlung:
Sophienstraße

Residenzschloss

Königliche Paraderäume
Eingang (stufenfrei) Sophienstraße,
Taschenberg und Schloßstraße

Gemälde
galerie
Alte Meister
im Museum
war es toll
ich sage das
ihr ins Museum
kommen müsst